

кашъ тоя адски шумъ и трѣсъкъ, тоя страховитъ размахъ на една могъща, невидима стихия хипнотизираше душитѣ, привличаше ги неотразимо съ таинствената притегателна сила на зинала, бездѣнна пропастъ. По-скоро да се върви, да се види, да се умре, но да се свърши. Но да се гледа, да се чака на едно мѣсто бѣше невъзможно и непоносимо. Невидима сила, вѣнъ отъ дълга, вѣнъ отъ заповѣдитѣ, стоеше задъ насъ и ни тласкаше напредъ, както ярката, ослѣпителна свѣтлина привлича и зове заблуденитѣ въ нощта птици.

Набързо тукъ можахме да разберемъ истинското положение. Предъ насъ съвсемъ не сж били 1. и 2. бригади. Рано тая сутринъ по пжтя за Одринъ е била изпратена една дружина и една батарея отъ нашата бригада въ рекогносцировъченъ отрядъ. Съ грамадни сили турцитѣ нападатъ тоя малъкъ отрядъ, отхвърлятъ го и го преследватъ. Две дружини, които бѣха въ предни постове, се намѣсватъ въ боя, но биватъ отхвърлени и тѣ, отстѣпаяйки крачка по крачка. Въ всѣка минута нашата помощ можеше да закъснѣе.

Ето майорътъ иде къмъ насъ. Спокоенъ е, но сериозенъ и строгъ. Азъ почти знаехъ какво ще каже той. Да, пета и шеста рота въ бойна частъ. Пета рота направляваща. И той ни посочи едно дърво за посоката, която трѣбва да държимъ. Обяснения и наставления